

REISVERSLAG HONDA4FEST CEREGLIO 16-22 MEI 2007

Door René van Maanen en Ronald van de Bijl

Eigenlijk is het allemaal begonnen met een grap. Doordat ik René had gevraagd om mee te gaan naar het komende Treffen aan de Edersee in Duitsland. René reageerde hierop door aan te geven dat hij alleen naar een meeting wil als het echt een eind rijden is. Dus daarop zei ik, dan gaan we toch naar Italië. En zodoende is het ook gebeurd.

Dag 1. woensdag 535 km

Gepland vertrek was op woensdag 16 mei om 9 uur vanuit Apeldoorn. Helaas regende het gigantisch die ochtend. Daardoor hebben wij het vertrek 3 uurtjes uitgesteld en zijn tegen 12 uur vertrokken. Het eerste stuk was alleen maar snelweg, wat normaal al saai is, maar met regen helemaal. Tegen 9 uur zijn wij toen van de snelweg afgegaan in de richting van Ulm, om in een klein plaatsje terecht te komen. Het plaatsje Untermunkheim, waar midden in dorp een pension stond en wij als twee verzopen katten naar binnen zijn gestrompeld. Ze hadden hier gelukkig nog een slaapplek voor ons en een warme douche.

Dag 2. donderdag 390 km

Helaas bij het wakker worden bleek dat het weer niet beter was geworden en het dus nog steeds regende. Na het ontbijt op de motor gestapt en de reis voortgezet in de richting van Ulm. Dit stuk was nog binnendoor en leuk om te rijden. Bij Ulm de snelweg weer op tot aan de Oostenrijkse grens, waarna de Alpen aan de beurt waren. Normaal gesproken is het fantastisch rijden over de Fernpass, maar met regen en bordjes Ölspur worden die haarspeldbochten best wel spannend. Via diverse passen zijn

wij die dag helemaal doorweekt aangekomen net over de grens in Italië. Het plaatsje Resia in het Italiaanse gedeelte van Tirol. Hier een luxe hotel genomen, want we hadden geen zin meer om verder te zoeken. Is wel grappig om in je zeiknatte motorpak in een chique hotel lobby te staan.

Dag 3. vrijdag

625 km

In Italië was het heerlijk wakker worden met eindelijk het

zonnetje in de bergen. Dus vol goede moed op de motor gestapt om de reis te vervolgen. We hadden een zeer mooie route uitgestippeld met een stukje over een pas door Zwitserland. Maar helaas bij aankomst onderaan de pas bleek deze gesloten te zijn in verband met het slechte weer van de voorgaande dagen. Was een stukje van 20 km op onze route, maar nu moesten wij 150 km omrijden.

Via de Tonale pas wel prachtig langs het Lago d'Iseo gereden, alleen weinig van kunnen zien door 20 km tunnel. Daarna bij Brescia toch maar de tolgeweg opgegaan doordat het al laat begon te worden en wij die dag nog wel wilden aankomen. Na een lange rit kwamen wij dan eindelijk om half tien aan op de camping. Gelijk door een aantal Italianen meegenomen naar het restaurant, omdat er eerst gegeten diende te worden. Dus na zo'n lange rit in het donker achter een gekke Italiaan aan op een bergpas. Best spannend. Om middernacht nog even de tent opgezet en toen eindelijk gaan slapen.

Dag 4.
zaterdag

Na een redelijk rustige nacht met af en toe een keer een Italiaan die even zijn motor moet starten en vol gas

geven
uiteraard,

uitgerust opgestaan. Lekker aan de Italiaanse koffie met broodjes om wakker te worden. Daarna de motoren eens goed bekeken en 's middags zelf een rondje gaan rijden in de omgeving. Gewoon lekker weg gereden en onder het motto van we zien wel waar we uit komen.

De tomtom heeft ons toen weer keurig teruggebracht. Een uitkomst. 's Avonds was er een groot feest wat tot in de late uurtjes heeft geduurd. Ook nog een luid applaus mogen ontvangen voor de langste afstand, maar het record was van een Engelsman met 2300 km. Onze 1550 km mocht er ook zijn.

Nacht 4 zaterdag-zondag

We gingen al niet vroeg naar bed, omdat we niet ver van de geluidsinstallatie ons kampement hadden. In de hoop dat het lawaai snel zou stoppen, zijn we toch onder de wol gekropen. Dat was een les voor een volgend bezoek: ga maar gewoon, net als de Italianen, om 4 uur naar bed, want je blijft toch wel wakker van de hardrock band, blèrende pijpen en gillende Italianen.

Dag 5 zondag

Gebroken stonden we op. Eerst maar eens een bak koffie....dachten we. Onder in een minuscuul kopje was een bodempje koffie te vinden. Jullie kennen dat wel: zo'n slokje waar je na het innemen even diep adem moet halen. Enfin, er stond ons een mooie tocht te wachten, de weersvooruitzichten voor de terugreis waren uitstekend! Om een uur of 10 op de motor geklommen, na de bagage opgeladen te hebben. Eerst een prachtig stuk terug over de provinciale weg naar Bologna, en daar de grote weg gepakt om de Po vlakte te doorkruizen. Dat is echt een saai stuk, Er wonen weinig mensen, en het is enorm dor. Langs het Lago di Garda, weer door de tunnels bij Iseo, en het prachtige stuk Alpen doemde weer op. Omdat we van de heenweg wisten dat een bepaalde pas was afgesloten, hebben we besloten

een stuk door Zwitserland te rijden, om weer in het westen van Oostenrijk de grens naar Duitsland over te gaan. De tocht ging deze 5e dag over heerlijke bergpassen, waar we zelfs

vlak voor Lech
de eeuwige
sneeuw zijn
gepasseerd.

In Pfunds de overnachting voor deze dag, in een Hotel annex motorshop.

Dag 6 Maandag

Wat is het weer heerlijk op te staan in een bed. Zo'n luchtbed is niet alles, en een goede nachtrust is heerlijk na een 600km rijden. De lucht was weer blauw, route was snel uitgestippeld: zo veel mogelijk kleine weggetjes (we waren immers in de Alpen). De tocht ging naar Bregenz aan de Bodensee. Vanaf Bregenz zijn we noordelijk Duitsland weer ingereden, om ergens ten noorden van Stuttgart te overnachten. Ook hier had het hotel, net als het vorige, de naam "am Post". Lekker geschnitzelt, en daarna pitten. 's Ochtens, op tijd, werd ons in lichte paniek gevraagd of we klaar waren met het water, want het werd door de gemeente onaangekondigd afgesloten.

Dag 7.

Vanaf "am Post" weer een route zoveel mogelijk richting het noorden gepakt. Het was verbazingwekkend om te zien hoe je om een gigantische onweersbui heen kan rijden, en droog te blijven. Daarna de grote weg op, regelmatig stoppen, want neem van ons aan dat je het rijden op de grote weg erg snel zat wordt, zeker als de vakantie al achter de rug is. Om een uur of 3 in de middag kwamen we beide vermoeid maar voldaan thuis.

Voor herhaling vatbaar? Wie weet!

René en Ronald

Hieronder nog wat foto's van het evenement.

undefined

[Close Print](#)